

Nedělní ráno - Bobek, Pavel

kapo II

A Hmi E A
Zvonil budík, bylo ráno, v hlavě mé byl kámen snad a pod ním tma
F#mi E
když jsem snídal džbáněk piva, ještě zdálo se, že divnou příchut' má.
A D A F#mi
Když jsem spláchl chladnou vodou z očí sny a z tváře závoj šedivý
Hmi E Hmi E
řek' mi pohled pouhý z okna ven, že nedělní je den a lenivý.

Já cítil dál, že v ústech mám chuť cigaret a písní prošlé noci,
tak jsem vyšel ven a díval se jak slunce nový den má ve své moci.
A pak mi vánek poslal vstříc tu vůni nedělní, co z horkých ploten voní
Hmi E Hmi E A
a náhle chtěl jsem být zas s tebou, někde za městem ve stínu jabloní.

A7 D A
R: Já chtěl bych být v nedělní ráno, v chodníku kvádrem žulovým
E A
A proč divný smutek mívám, to snad se nikdy nedovím.
A7 D A
Vždyť snad i smrt je méně vážná, než tyhle chvíle nedělní,
E A
kéž mi zvony ranní písní, na prášek srdce rozmělní.

Šel jsem dál tou vůni ranní kolem bílých kočárek a dětských mašlí,
pak jsem dlouho stál a díval se na věci, které svět občas kráslí.
Snad vrátil se mi zrak a já se pojednou zas díval na svět zpříma,
teď už možná tvému štěstí lépe rozumím ač vím, že nejsi má.

R: Já chtěl